

СУД ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ, МІСЦЕ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Стужук К. здобувач ступеня вищої освіти магістра 1 курсу СМПД Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук **Кулик Т.О.**

Розглянувши загальну характеристику інституційної системи Європейського Союзу, можна дійти висновку, що вона являє собою своєрідну організаційну структуру, покликану розвивати європейську інтеграцію. Ця специфіка виражається в змішанні повноважень виконавчої, законодавчої та судової гілок влади, а крім того, у незакріпленому поділі повноважень між європейським та національними рівнями врядування. Але саме ця структурно-функціональна специфіка дозволяє Європейському Союзу бути успішною динамічною міжнародною організацією, яка не має аналогів на світовій арені [1].

На сьогодні Європейський Союз є унікальним міждержавним об'єднанням, унікальність якого забезпечується особливостями організації влади, яка забезпечує вирішення найважливіших завдань та реалізації ефективності політики Європейського Союзу.

Суд Європейського Союзу завдяки своїм рішенням є одним з головних чинників, який сприяє формуванню загальних політик Європейського Союзу.

Суд Європейського союзу як інституція Європейського Союзу є незалежним від національних органів публічної влади держав-учасниць. Роль наднаціональних інститутів закріплюють досягнення інтеграції на певному етапі, успіх якої залежить від рівня комунікації між національними суспільствами [2]

На Суд Європейського Союзу покладено завдання забезпечувати дотримання права при тлумаченні та застосуванні установчих договорів, а це означає, що Суд Європейського Союзу своїми рішеннями забезпечував та продовжує забезпечувати прогресивний розвиток права Європейського Союзу та його принципів, а також їх єдність.

Держави-члени надають засоби судового захисту, достатні для того, щоб забезпечити ефективний правовий захист у сферах, охоплених законодавством Європейського Союзу.

До складу Суду ЄС входить один суддя від кожної держави-члена та призначаються строком на 6 років.

Суд Європейського Союзу згідно з договорами :

- приймає рішення у справах за позовами, які подають держава-член, установа, фізична або юридична особа;

- на звернення суддів або трибуналів держав-членів виносить попередні рішення щодо тлумачення законодавства ЄС або чинності актів, ухвалених установами;

- приймає рішення в інших справах, як встановлено в договорах [3].

Він розглядає по першій інстанції порівняно обмежену категорію справ, вирішення яких має суттєво важливе значення для забезпечення єдності і цілісності європейського права. Він виконує функції касаційної інстанції по відношенню до спеціалізованих судових палат, тобто це ті категорії справ, наприклад як суперечки між співтовариствами та їх службовцями або суперечки, що представляють особливу складність в силу технічних причин (тобто проблеми інтелектуальної власності чи патентного права).

На тих самих умовах Суд ЄС має юрисдикцію щодо позовів, з якими звертаються держави-члени, Європейський парламент, Рада або Комісія з причин відсутності компетенції порушення суттєвих процедурних вимог, порушення договорів чи будь-якого іншого припису, пов'язаного з їхнім застосуванням, або зловживання повноваженнями.

Юрисдикція Суду Європейського Союзу як судової гілки влади охоплює всі сфери компетенції Європейського Союзу, крім окремих винятків, прямо передбачених у Договорах (питання зовнішньої політики та політики безпеки).

Показовим є те, що перша справа, по якій Суд Європейського Союзу виніс рішення, була ініційована з приводу скасування рішення Високого керівного органу щодо правил цінової політики і протягом багатьох років до Суду надходили позови лише проти цього інституту [4].

Отже, юрисдикція Суду ЄС охоплює широке коло ключових питань функціонування Європейського Союзу. До Суду вправі звертатись усі без винятку органи ЄС.

Список використаних джерел:

1. Шевчук Б. Засади функціонування Європейського Союзу Збірник наукових праць. Вип. 44 “ЕФЕКТИВНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”, 2015 р.

2. Сахнюк В. Підприємництво, господарство і право, “Прояв національності у функціонуванні інституційної системи Європейського Союзу”, 2017 р.

3. Договір про Європейський Союз від 13 грудня 2007 року № 994_029

4. Огляд практики суду ЄС 2019, URL: <https://taxlink.ua/ua/news/ogljad-praktiki-sudu-s-2019.htm#hcq=GbBaENr> (дата звернення 13.11.2019).

РЕАЛІЗАЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА ГРОМАДЯН УРАЇНИ НА ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Сьох К.Я., старший викладач кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

Конституція у частині другій статті 38 визначила: «Громадяни користуються рівним правом доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого самоврядування». Відповідно до частини другої статті 24 Основного Закону не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовними або